

РЕШЕНИЕ

№ 5181

гр. София, 24.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **4262** по описа за **2013** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез юрисконсулт С. срещу решение от 01.02.2013 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 1 състав по нахд № 19982/2012 г. Със съдебното решение е потвърдено наказателно постановление № К - [ЕГН] от 16.08.2012 г., издадено от директора на Главна дирекция "Контрол на пазара" при Комисията за защита на потребителите (К.), в частта, с която на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. на основание чл. 230а от Закона за защита на потребителите (З.), за нарушение на чл. 192, т. 2 от З. и е изменено в частта, с която на касатора е наложена имуществена санкция, в размер на 500 лв., на основание чл. 230 от З., за нарушение на чл. 192, т. 2 от З., която е намалена на 200 лева.

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на закона. Твърди се, че посочената като нарушена норма на чл. 192, т. 2 от З. не съдържа предписание за определено поведение, както и забрана за определено поведение. Изложени са доводи за незаконосъобразност на съставения в хода на проверката констативен протокол. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и потвърденото с него НП.

Ответната страна в касационното производство, чрез процесуалния си представител,

изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Районният съд е приел за установена фактическа обстановка, която не е спорна между страните, а именно: по повод постъпила жалба от потребител, с констативен протокол от 27.04.2012 г., проверяващ експерт от К. изискал от [фирма] да представи на 08.05.2012 г. документи относно регистриране на рекламации. Допълнително, документи били изискани от дружеството с писмо от 22.05.2012 г. Документите не били представени в К., не било изпълнено и задължителното предписание със срок до 08.05.2012 г. - да се приложат разпоредбите на чл. 114, ал. 1 З. и в К. да бъде представен акт за удовлетворяване на рекламация.

Решението на районния съд е постановено в нарушение на материалния закон.

Настоящата съдебна инстанция намира, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление, са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административно-наказателното производство. Както в АУАН, така и в НП е налице разминаване между словесното описание на двете констатирани нарушения и правната им квалификация. По т.1 от НП е констатирано, че в определения му от проверяващия орган срок нарушителят не е представил изисканите му документи. Като нарушена норма е посочен чл. 192, т. 2 З., съгласно който длъжностните лица на контролните органи по чл. 191 имат право да изискват необходимите документи във връзка с осъществявания от тях контрол. По т.2 от НП е констатирано, че [фирма] не е изпълнило задължително предписание в срок до 08.05.2012 г. Съгласно посочената като нарушена разпоредба на чл. 193, т. 2 З. длъжностните лица на контролните органи по чл. 191 са длъжни да дават задължителни предписания за отстраняване на несъответствия и нарушения на закона. Така дадената правна квалификация и на двете нарушения е неправилна. Цитираните разпоредби на чл. 192, т. 2 З. и на чл. 193, т. 2 З. не вменяват задължение и не регламентират правило за поведение на субектите, а единствено за длъжностните лица. Липсата на коректна правна квалификация на нарушението е съществен порок, който е основание за отмяна на НП. Допуснатото в административно-наказателното производство нарушение е съществено, тъй като ограничава правото на защита на наказаното лице, което следва да знае за нарушение на кои правни норми е ангажирана отговорността му и затруднява до голяма степен осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност на НП.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспореното решение следва да бъде отменено. На отмяна подлежи и потвърденото с него НП.

Водим от горното, Административен съд София- град, I-ви касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 01.02.2013 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 1 състав по нахд № 19982/2012 г.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № К - [ЕГН] от 16.08.2012 г., издадено от директора на Главна дирекция "Контрол на пазара" при Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. на основание чл. 230а от Закона за защита на потребителите, за нарушение на чл. 192, т. 2 от З. и имуществена санкция, в размер на 500 лв., на основание чл. 230 от З., за нарушение на чл. 192, т. 2 от З.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.